

è- dip

DE SÒFOCLES

VERSIÓ JERONI RUBIÓ RODON

DRAMATÚRGIA MARC ARTIGAU I ORIOL BROGGI

DIRECCIÓ ORIOL BROGGI

QUI SOM EN REALITAT?

**la fortuna és la meva mare i els anys que m'acompanyen
-i que a vegades m'han fet somriure i a vegades plorar-,
els meus germans. Vaig néixer així, sóc qui sóc, i això res
ni ningú ho pot canviar:**

**per què hauria de renunciar a saber d'on
vinc, doncs?**

èdip

de **Sòfocles**

Versió **Jeroni Rubió Rodon**

Dramatúrgia **Marc Artigau i Oriol Broggi**

Direcció **Oriol Broggi**

amb

Julio Manrique

Èdip

Carles Martínez

Sacerdot

Marc Rius

Creont

Mercè Pons

locasa

Ramon Vila

Missatger

Miquel Gelabert

Tirèsies i pastor

Clara de Ramon

Antígona

Escenografia **Roger Orra i Oriol Broggi**

Il·luminació **Pep Barcons**

Vestuari **Anna Ribera**

Espai sonor **Damien Bazin**

Ajudant de direcció **Marc Artigau**

Cap de producció **Maite Pijuan**

Producció executiva **Marina Vilardell**

Ajudant de producció **Maria Muntané**

Cap d'oficina tècnica **Moi Cuenca**

Regidora i sastressa **Sílvia Domingo**

Caps tècnics del teatre **Sergio Lobaco i Raúl Martínez**

Construcció de l'escenografia

Taller d'escenografia Castells i Joan Jorba

Confecció vestuari **Època, Godetes, I.T, Agnès Costa i Giulia Grumi**

Premsa **Anna Casasayas i Clara M. Clavell**

Màrqueting i comunicació **Publispec**

Disseny gràfic **Santi&Kco**

Estudiant en pràctiques de direcció **Hugo Cagliari**

Agraïments **Kao Chen Min, Pablo Derqui, Marc Serra,
La Perla 29**

Producció de **Teatre Romea**

Primera funció al Teatre Romea el 4 d'abril de 2018

Durada 1h 50 minuts aproximadament (sense entreacte)

Col·laboradors **Punto Blanco, M.A.C**

A PARTIR DEL 4 D'ABRIL, JULIO MANRIQUE TORNA AL TEATRE ROMEA PER POSAR-SE A LA PELL DEL REI DE TEBES A *ÈDIP*, LA GRAN TRAGÈDIA DE SÒFOCLES. UNA POSADA EN ESCENA DESPULLADA, DIRIGIDA PER ORIOL BROGGI, EN LA QUAL LA PARAULA I UNA GRAN COMPANYIA EN SÓN LES GRANS PROTAGONISTES.

LA VERSIÓ DE JERONI RUBIÓ RODON QUE S'EXHIBIRÀ AL TEATRE ROMEA FINS AL 20 DE MAIG, OFEREIX UNA REVISIÓ CONTEMPORÀNIA D'UNA DE LES GRANS TRAGÈDIES GREGUES QUE CONVIDA L'ESPECTADOR A OBSERVAR LA REALITAT QUE L'ENVOLTA DES D'UNA VISIÓ CRÍTICA I REFLEXIVA.

ORIOL BROGGI PORTA A ESCENA LA TRAGÈDIA D'UN DELS PERSONATGES MÉS FAMOSOS DE LA LITERATURA CLÀSSICA. UNA HISTÒRIA SOBRE EL DESTÍ I LA LLUITA DE L'ÉSSER HUMÀ CONTRA SI MATEIX QUE EXPLICA COM GESTIONEM ELS CANVIS DE PARADIGMA COM A ÉSSERS HUMANS.

sinopsi

Èdip regna a Tebes juntament amb la seva esposa Jocasta, la vídua de Lai, el rei mort. Quan la ciutat està colpejada per nombrosos mals, el poble demana ajuda al seu rei i ell els promet venjança. Des de Delfos, Creont porta una mala notícia: qui va matar Lai és el causant d'aquesta tragèdia i només el seu càstig pot salvar la ciutat. Quan el rei de Corint, Pòlib -el qual Èdip considera el seu pare- mor, arriba la veritat: Èdip és el causant dels problemes de Tebes, perquè sense saber-ho ha mort el seu propi pare, el rei Lai, i Jocasta, amb qui s'ha casat i amb qui ha tingut quatre fills, és també la seva pròpia mare. Quan ella s'assabenta d'això es lleva la vida i el seu fill, davant el cadàver de la seva mare i esposa, s'arrenca els ulls, desesperat, i reclama el càstig que ell mateix va prometre al culpable, per així salvar Tebes.

text de l'adaptador

L'ÈDIP DE SÒFOCLES TÉ LA INNEGABLE VIRTUT DE FER-NOS SORTIR DE LA NOSTRA ZONA DE CONFORT.

I ho fa com qui no vol la cosa, conduint-nos amorosament fins al desenllaç inexorable a través d'una trama molt ben articulada, unes paraules preciosíssimes i uns

personatges carregats de dignitat. Aquest deu ser, potser, el sentit últim de revisitar en ple segle XXI una tragèdia escrita fa 2.500 anys: fer-nos viatjar més enllà d'aquesta nostra realitat quotidiana que ens acomoda i ens anul·la per armar-nos d'alguna eina que, humilment però amb valentia, ens permeti eixamplar horitzons i aspirar a objectius més nobles.

Jeroni Rubió Rodon

Sòfocles

Sòfocles va ser un poeta tràgic grec que va néixer a Colona (Grècia) l'any 495 aC i va morir a Atenes l'any 406 aC. Pertanyia a una de les famílies més distingides i influents d'Atenes, dedicada al comerç.

Es va donar a conèixer com a autor tràgic l'any 468 aC, quan va guanyar un concurs teatral que se celebrava anualment a Atenes durant els festivals en honor a Dionís. Sòfocles va participar en una trentena de competicions i s'estima que va guanyar en una vintena d'ocasions. Es va convertir en una de les figures més rellevants d'Atenes i, amb ell, la poesia tràgica grega va assolir la seva màxima perfecció formal.

De la seva producció, actualment només es conserven set tragèdies completes- *Àjax*, *Les dones de Traquis*, *Antígona*, *Èdip Rei*, *Electra*, *Filoctetes* i *Èdip a Colonos* - i un drama satíric -*Rastrejadors*-. Aristòtil considera aquesta última com la més representativa i perfecte de les tragèdies gregues. Sòfocles no només va desenvolupar el seu talent en el món de la prosa, també va ser estrateg a l'expedició atenenca contra Samos, l'any 440 aC.

El teatre de Sòfocles

Sòfocles va ser el poeta d'Atenes i, avui en dia, és considerat el major dels dramaturgs grecs per haver arribat a un equilibri en la formulació dels conflictes culturals de fons als quals donava sortida la tragèdia grega. Se li atribueixen nombroses aportacions a la tècnica dramàtica, així com dues innovacions en el teatre atenès: d'una banda, la introducció d'un tercer actor en escena; i, d'altra banda, el trencament de la unitat temàtica de la trilogia.

D'una banda, amb la introducció d'un tercer actor en escena es va atorgar més importància al diàleg i l'acció entre personatges i, alhora, es va reduir la importància del cor en la presentació de la trama. El paper del cor va passar, doncs, a unes intervencions fixes més uniformes.

D'altra banda, amb el trencament de l'estructura de la trilogia Sòfocles va començar a escriure peces de contingut independent, en les quals els seus protagonistes individuals es convertien en el tema central a desenvolupar. La tragèdia, doncs, va passar a ser concebuda com un tot i no com una part d'una trilogia.

Finalment, Sòfocles va transformar l'esperit de la tragèdia: la religió i la moral van deixar de ser les seves grans protagonistes, i l'enfrontament entre la llei humana i la llei natural, la voluntat, les decisions i el destí dels individus van passar a ocupar el centre d'interès de la tragèdia grega. Sòfocles va injectar la complexitat psicològica a l'heroi de la trama.

Fonts d'informació:

<https://www.biografiasyvidas.com/biografia/s/sofocles.htm>

<https://www.alohacriticon.com/literatura/escritores/sofocles/>

<http://www.xtec.cat/~sgiralt/labyrinthus/graecia/littera/sofocles.htm>

personatges

èdip

REI DE TEBES, ÉS EL PERSONATGE QUE VEHICULA TOTS ELS FETS QUE S'EXPLIQUEN A L'OBRA. HEROICAMENT OBSTINAT, RES NI NINGÚ L'ATURARÀ A L'HORA DE BUSCAR LA VERITAT, ENCARA QUE LA REVELACIÓ D'AQUESTA VERITAT L'ENFONSI EN LA MISÈRIA.

iocasta

ÉS LA DONA D'ÈDIP I TAMBÉ LA SEVA MARE. PERSONATGE CALIDOSCÒPIC, LLUITA INCANSABLEMENT PER PROTEGIR EL SEU MARIT.

tirèsies

L'INSUBORNABLE ENDEVÍ CEC SAP INTERPRETAR COM NINGÚ ELS DESIGNIS DIVINS DEL PASSAT I ELS D'ARA. S'ATREVEIX A DIR LA DOLOROSA VERITAT AL TOTPODERÓS ÈDIP.

creont

ÉS EL GERMÀ DE LA REINA IOCASTA I MÀ DRETA D'ÈDIP. ACUSAT PEL MATEIX REI DE TRAÏDORIA I DESLLEIALTAT, NO TÉ MÉS REMEI QUE DEFENSAR-SE AMB DETERMINACIÓ D'AQUESTES ACUSACIONS TAN GREUS.

el sacerdot, el corifeu i el cor

REPRESENTEN EL POBLE DE TEBES. AL LLARG DE L'OBRA OFEREIXEN DIVERSOS CONTRAPUNTS IMPRESCINDIBLES PER INTEGRAR LA TRAMA EN UN SOL TOT MÉS GLOBAL.

el missatger

PERSONATGE MURRI I ESPAVILAT CARACTERÍSTIC DE MOLTES TRAGÈDIES GREGUES, S'AFANYA A PARLAR AMB ÈDIP PER COMUNICAR-LI ABANS QUE NINGÚ NOTÍCIES D'INNEGABLE INTERÈS.

el pastor

FAN INTERVENCIONS CURTES PERÒ NO PER AIXÒ MENYS IMPORTANTS. L'UN -EL PASTOR- TÉ LA CLAU PER RESOLDRE L'ENIGMA QUE ENVOLTA LA VIDA D'ÈDIP, I L'ALTRE -EL MISSATGER- ENS FA SABER EL TERRIBLE DESTÍ D'ÈDIP I LA REINA IOCASTA.

antígona

ÉS LA FILLA D'ÈDIP. SERÀ LA GUIA DEL SEU PARE DES DEL MOMENT QUE NO ES PUGUI VALDRE PER ELL MATEIX.

text del director

**ÈDIP ES VA TREURE ELS ULLS
I EL MÓN SENCER VA QUEDAR
A LES FOSQUES.
HAVIA RECONEGUT QUI ERA,
QUÈ ERA ALLÒ QUE
L'ENVOLTAVA.**

Un món en caiguda constant al seu davant, sense forma, prou terrible d'entendre. Prou terrible per saber qui ets, i entendre que no el pots ni veure.

Una obra de teatre és una cruïlla de camins enmig d'un espai imaginari.

Enmig de la negror de les nostres vides. Sí! Hi afloren idees, mites, imatges i personatges, que s'entrecreuen amb allò que som. Tant si t'asseus, apreciat espectador, al pati de butaques, com si treballes dalt de l'escena o ajudes a treballar cada frase. Em passa que visc d'una forma malaltissament impressionadora: tot allò que he vist al llarg de la meva vida, se m'acumula i em surt de dins quan treballo les meves posades en escena. Sí! Agafo d'aquí i d'allà, sense massa pudor, i només a vegades m'atenalla la por -no de ser descobert- sinó de no ser-ne prou digne. L'art, penso, és acumulació. Capes de referents, influències... I la vida també. I el bell i culte entreteniment, també. Gestos, moviments, pauses, imatges, cançons, sons, idees, frases, escenes, colors, llums.... Tot forma una xarxa ineludible, que ve del fons dels temps. Arriba des de la probable infància de Sòfocles fins a la meva -la nostra. S'acumula, se sobreposa, s'amuntega, i sempre torna.

En l'espai d'un teatre això passa encara més. Actuem entre records d'altres personatges, perquè l'escenari s'ha construït per donar vida a records que són Present, i perquè a sobre s'hi representen paraules de fantasmes vius. Als admirats autors els dec les paraules, als admirats directors que he vist treballar, les formes, als incansables actors, les intencions, i al final, espero, no hi ha res tan nostre com allò que havia estat idea dels altres.

En aquest muntatge, especialment, no donem veu només a Sòfocles, hem anat a recolzar-nos en unes idees de Wajdi Mouawad, per construir un final amb unes idees seves extraordinàries, que hem reinterpretat nosaltres. Un text de Borges per construir el principi. Un espai de Peter Brook que em va deixar astorat a Girona. I entremig, un garbuix d'idees que ja no sé d'on vénen i a on van. Amb elles, amb els dissenyadors, els productors, els actors, i el públic que ens envolta a tots, us deixo i m'encomano als déus, perquè ens siguin propicis aquesta nit.

Oriol Broggi

Oriol Broggi

És llicenciat en Dramatúrgia i Direcció Escènica per l'Institut del Teatre (1997) i ha cursat també estudis en Imatge i So, entre d'altres cursos formatius a diversos teatres d'Europa. Va ser director del Centre Dramàtic de Terrassa des de 2003 al 2005 i del Centre d'Arts Escèniques de Terrassa, fins al desembre de 2006. Actualment, i des del 2002, és director de la companyia i productora La Perla 29.

El 2012 rep el Premi Ciutat de Barcelona per l'espectacle *Natale in Casa Cupiello* i per *Luces de Bohemia*, com també per la gestió de la Nau de Llevant de la Biblioteca de Catalunya, seu habitual de la companyia. Ha rebut diversos premis Butaca pels espectacles *L'orfe del Clan dels Zhao*, *Incendis* i *Antígona*.

Els últims espectacles que firma són *Bodas de Sangre* de Federico García Lorca (2017), *Boscós* de Wajdi Mouawad (2017), *Un obús al cor* de Wajdi Mouawad (2016), *Els cors purs*, a partir del conte de Joseph Kessel (2016), *Al nostre gust* (2015), *Una giornata particolare* d'Ettore Scola (2015), *Cels* de Wajdi Mouawad (2014), *28 i mig* (2012), *Cyrano de Bergerac* d'Edmond Rostand (2012) i *Incendis* de Wajdi Mouawad (2012 i 2015).

Jeroni Rubió Rodon

És llicenciat en història moderna, fa molts anys que col·labora amb les principals editorials del país com a editor, traductor i corrector. Autor d'obres i materials diversos sempre relacionats amb la literatura, la llengua i la història, ha firmat el text d'un bon grapat de peces dirigides per Oriol Broggi, com ara *La mort d'Ivan Ilitx* (Sala Beckett, 2005), *Antígona* (Biblioteca de Catalunya, 2007), *Electra* (Teatre Nacional de Catalunya, 2010) i *28 i mig* (Biblioteca de Catalunya, 2013).

Julio Manrique

“ON EM PORTARAN ELS MEUS PASSOS? CAP A ON ESCAMPA EL VENT LA MEVA VEU? DESTÍ: ON M’HAS FET CAURE?”

Actor i director de teatre. És llicenciat en Dret i ha rebut formació a l’Institut del Teatre.

Entre el 2011 i el 2013 va ser director artístic del Teatre Romea de Barcelona, i actualment és membre i cofundador de la productora teatral La Brutal, juntament amb David Selvas.

Debuta als escenaris el 1994 amb *Enemic de classe* de Nigel Williams, sota la direcció de Josep Maria Mestres, i des de llavors ha treballat en una quarantena de muntatges, a banda de lectures i concerts, sota les ordres de directors com Calixto Bieito, Peter Brook, Marcial Di Fonzo Bo, Lluís Pasqual, Joan Ollé, Rafel Duran, Xavier Albertí, Sergi Belbel, Àlex Rigola, Carlota Subirós, David Selvas i Oriol Broggi.

El 2006 es llança a la direcció amb *Els boscos* i *American Buffalo*, de David Mamet, i posteriorment munta diverses peces de Neil LaBute, Mark Ravenhill, Bernard-Marie Koltès, David Greig, Patrick Marber i Anton Txèkhov. Darrerament ha participat com a actor en els muntatges *Incendis*, de Wajdi Mouawad, i *L’orfe del clan dels Zhao*, de Ji Juanxiang, totes dues dirigides per Oriol Broggi; *Timó d’Atenes* de William Shakespeare, dirigida per David Selvas, i *El rei Lear*, també de Shakespeare, dirigida per Lluís Pasqual.

Recentment ha dirigit *El curiós incident del gos a mitjanit* a partir de la novel·la homònima de Mark Haddon, adaptada per Simon Stephens amb la qual va rebre el Premi Butaca 2015 a millor direcció, i *L’ànec salvatge*, d’Henrik Ibsen, al Teatre Lliure amb la qual ha rebut el Premi de la Crítica 2017 a millor director d’escena. En televisió ha participat en els telefilms *Carles, príncep de Viana*, *L’estratègia del cu-cut* i *14 d’abril, Macià contra Companys*, entre d’altres, i en les sèries *Isabel*, *Ermessenda*, *Infidels*, *Porca misèria* i *El crac*. En cinema ha protagonitzat les pel·lícules *Fill de Caïm*, de Jesús Monllaó, i *Febrer*, de Sílvia Quer, i ha participat a d’altres, com *Soldados de Salamina*, de David Trueba.

Ha guanyat diversos premis amb obres com *L’ànec Salvatge* (Premi Butaca Millor Director 2017/18); *La Treva* (Premi Continuarà 2017 a Millor Director 2017); *L’Orfe del Clan dels Zhao* (Premi Butaca Millor Actor, 2013/14); *Hamlet* (Premi de la Crítica 2008/09 a Millor Actor); entre altres.

Carles Martínez

Estudia Interpretació a l'Institut del Teatre de Terrassa i Stage amb Michael McCallian a la International School of Drama de Londres. En cinema la seva darrera aparició la trobem a *Tretze dies d'octubre* de Carles Marquès Marcet i en televisió *El confidente*, dirigida per Mariano Barroso. També ha estat protagonista en sèries com *La Sagrada Família*, *La memòria dels cargols* i *Lo Cartanyà*.

L'avalen més de 80 obres als escenaris de Barcelona, d'entre les quals, les darreres han estat *Dansa de Mort* d'A.Strindberg; *Les cadires* d'E.Ionesco; *Les bruixes de Salem* d'Arthur Miller; *Maria Estuard* de Schiller; *Vells Temps*; *L'Encarregat* d'H.Pinter i *Incendis* i *Cels* de Wajdi Mouawad.

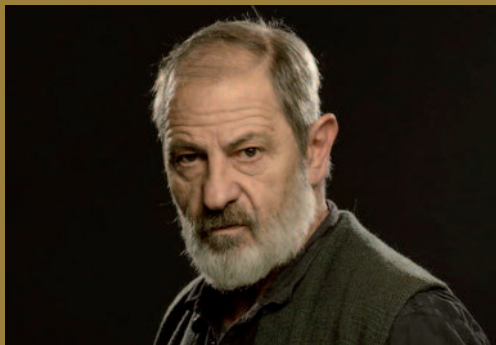
Entre d'altres guardons, ha guanyat el Premi de la Crítica i el Premi Ciutat de Barcelona.

Mercè Pons

És una reconeguda actriu catalana que ha participat en obres com *Una luna para los desdichados* d'Eugene O'Neill, dirigida per John Strasberg; *Un marit ideal* d'Oscar Wilde, dirigida per Josep M. Mestres; *El rei Lear* de Shakespeare dirigida per Oriol Broggi; *La plaça del Diamant* de Mercè Rodoreda, dirigida per Joan Ollé; *La gavina de Txèkhov*, dirigida per Josep M. Flotats o *L'hostal de la glòria de Josep Maria de Sagarra*, *Otel·lo* de Shakespeare amb direcció de Mario Gas, entre altres. També ha rebut el Premi de Cinematografia Ciutat de Barcelona i el Premi de la Crítica de Barcelona com a Actriu Revelació.

Miquel Gelabert

Actor d'extensa trajectòria, ha participat a una trentena de produccions teatrals. Les seves darreres aparicions als escenaris han estat *Las brujas de Salem* d'Arthur Miller amb direcció d'Andrés Lima (2016); *Qui bones obres farà* de Pep Tosar (2016); *Neu fosa* de Toni-Lluís Reyes (2016); *hISTÒRIA* de Jan Vilanova i dirigida per Pau Roca (2015); *Un enemic del poble* d'Enrik Ibsen i dirigit per Miguel del Arco, *El rinoceront* de Ionesco i amb direcció de Joan Fullana, *La prova* de David Auburn i dirigida per Emilià Carilla (2011); *Peer Gynt* d'Enrik Ibsen i amb direcció de Calixto Bieito (2006); *Homenatge a Catalunya* de George Orwell i dirigida per Josep Galindo (2003); *La vida es sueño* de Calderón de la Barca i amb direcció de Calixto Bieito (2000) i *Faust 3.0* de Goethe i sota la direcció de la Fura dels Baus, entre altres. Pel que fa a la televisió ha participat en produccions com *En vida teva*, *Temps de Silenci*, *Ventdelplà*, *La Riera*, *El Confidente* o *Com si Fos Ahir*. També ha format part del repartiment de diverses pel·lícules com *El cafè de la Marina*, *El cuerpo*, *Caja 507*, *El jugador*, *De la ley a la ley*, *Salvador*, *Olor de Colònia*, *Pàtria* i *La vida lliure*, entre moltes altres.

Ramon Vila

Llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre i Diplomat en Estudis Superiors Especialitzats (arts escèniques) a la UAB. És professor de Tècniques d'Interpretació i Tallers a l'Institut del Teatre. Actor en una setantena d'espectacles, ha treballat amb una vintena de directors/es.

Les seves actuacions més recents han estat *Boscós* de Wajdi Mouawad (2017); *Dansa d'agost* de Brian Friel (2016); *Al nostre gust* d'Oriol Broggi (2015); *Potser desig de no* de Víctor Sunyol (2015); *Translations* de Brian Friel (2014); *Les millors ocasions* de Jordi Casanovas (2012) i *Cyrano de Bergerac* d'E. Rostand (2012). Durant sis temporades actor a la sèrie *La Riera* (TV3). També destaca el seu treball com a director i traductor.

Marc Rius

Llicenciat en Art Dramàtic a l'Institut del Teatre.

Com actor ha participat a *Boscors* de Wajdi Mouawad (2017), dirigida per Oriol Broggi, *Maria Estuard* de Friederic Schiller dirigida per Sergi Belbel (2016); *Hamlet* de William Shakespeare dirigida per Pau Carrió (2016); *Els Perseguidors de paraules* escrita i dirigida per Marc Artigau (2016); *Vilafranca, dinar de festa major* escrita i dirigida per Jordi Casanovas (2015); *Sobre el fenomen de les feines de merda* de Joan Yago dirigida per Israel Solà (2015), *Hamlet* de William Shakespeare dirigida per Marc Chornet i Raimon Molins (2014), entre molts altres espectacles.

A televisió ha participat a *Vilafranca* (TV3), *Cites* (TV3, segona temporada), *Olor de Colònia* (DiagonalTV i TV3) i *El Retaule del Flautista* (TV3). També ha participat en el llargmetratge *Insensibles* de Juan Carlos Medina.

Clara de Ramon

Graduada en Art dramàtic per l'Institut del Teatre. Completa la seva formació amb Kari Margolis, Pablo Messiez i Ivan Morales, entre d'altres; amb estudis de música, cant i dansa.

En teatre, ha participat a muntatges com *Hamlet* de William Shakespeare (2017); *Boscors* de Wajdi Mouawad (2017); *Dansa d'agost* de Brian Friel (2016); *Caïm i Abel* de Marc Artigau (2016); *Top girls* de Caryl Churchill (2016); *La tortuga de Califòrnia* de Daniela Feixas (2015); *No feu bromes amb l'amor* d'Alfred de Musset (2015); *Agost* de Tracy Letts (2010-2012), entre altres. En televisió, ha treballat a les sèries *Kubala*, *Moreno* i *Manchón* de TV3 i *La sonata del silenci* de TVE. En cinema, a la pel·lícula *My first highway* dirigida per Kevin Meul (2015) i *Blog*, dirigida per Elena Trapé (2009).

El Teatre Romea rep el suport de

fundaciór^omea
PER A LES ARTS ESCÈNIQUES

direcció: carles canut

el Periódico

FOCUS

Empreses patrocinadores

smeg

el Periódico

Juvé & Camps

Institucions

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Mitjans de comunicació

TR3SC
El Club de Cultura

3

CATALUNYA
RÀDIO

Venda d'entrades

PROMENTRADA.COM

teatromea.cat

Informació general

èdip

Horaris

De dimarts a dijous: 20.30 h

Dissabtes 18 i 20.30 h

Diumenges 18.30 h

Excepcions

Dimarts 1 de maig 18.30 h

Preus

A partir de 20€

Venda d'entrades

Taquilla Teatre Romea
teatromea.cat

Preus especials per a grups a

Promentrada

promentrada.com

93 309 70 04

Contacte de premsa

Anna Casasayas i Clara M. Clavell

93 309 75 38 - premsa@focus.cat

Activitats paral·leles

17 d'abril a les 19.30 h

Conversa sobre Èdip

organitzada en col·laboració amb la Llibreria LAIE
amb Oriol Broggi i Jeroni Rubió Rodon
Llibreria LAIE (Pau Claris, 85, Barcelona)

26 d'abril un cop acabada la funció de les 20.30 h

Post-funció sobre Èdip organitzada en col·laboració

amb Tr3sc i Recomana
amb Oriol Broggi i Jeroni Rubió
Teatre Romea

MOLT MÉS A

Teatre_Romea
#Èdip